

Minister Klimatu i Środowiska

DOZE-OK.0500.2.2026.LK
4286265.17577643.14254331
Warszawa, 17-04-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Pana Posła Marcina Romanowskiego
(znak: K10INT7279)

Temat: problemy z funkcjonowaniem i finansowaniem fotowoltaiki w latach 2024-2025

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr **K10INT7279** Pana Posła Marcina Romanowskiego, przedstawiam poniższe wyjaśnienia. Informuję, że przedmiotowa odpowiedź została przygotowana na podstawie informacji zgromadzonych w Ministerstwie Klimatu i Środowiska oraz danych przekazanych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) i Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie (WFOŚiGW).

1. Ile środków zostało przeznaczonych w 2024 roku z budżetu państwa oraz funduszy celowych na wsparcie inwestycji w fotowoltaikę, zarówno dla gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorstw?

Jednym z najważniejszych programów wspierających fotowoltaikę w roku 2024 był program „Mój Prąd”, finansowany ze środków pochodzących z programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FEnIKS) budżetem w 2024 r. w wysokości 1,7 mld zł. Dzięki temu zostało uruchomionych ponad 136 tys. nowych instalacji PV. W ramach programu „Mój Prąd” NFOŚiGW wypłacił w 2024 r. na instalacje fotowoltaiczne oraz urządzenia zwiększające autokonsumpcję energii elektrycznej wytworzonej z instalacji PV dotacje w łącznej wysokości ponad 567 mln zł. Sam grudzień 2024 r. przyniósł wypłaty przekraczające 107 mln zł. Dodatkowe wsparcie dla inwestycji w fotowoltaikę w 2024 r. było dostępne również w ramach programu „Czyste Powietrze”.

2. Jakie środki rząd planuje przeznaczyć na finansowanie fotowoltaiki w 2025 roku?

Ministerstwo Klimatu i Środowiska wspierało finansowanie rozwoju fotowoltaiki w 2025 r. za pośrednictwem następujących programów:

- **Program „Mój Prąd”**

W 2025 r. najważniejszym instrumentem wspierającym rozwój mikroinstalacji fotowoltaicznych był program „Mój Prąd 6.0” – zarówno pod względem liczby

beneficjentów, jak i dostępnego budżetu. W trakcie trwania szóstej edycji, decyzją Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz NFOŚiGW, budżet programu został zwiększony do rekordowego poziomu 1,85 mld zł. Środki pochodziły z programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027(FEnIKS), w ramach działania 2.2 „Rozwój OZE”.

Program obejmował wsparcie nie tylko dla instalacji fotowoltaicznych, ale również dla urządzeń zwiększających autokonsumpcję energii, takich jak magazyny energii oraz systemy zarządzania energią. Tym samym przyczyniał się nie tylko do rozwoju produkcji energii z OZE, lecz także do modernizacji domowych systemów energetycznych. Program „Mój Prąd” miał w 2025 r. największy wpływ na rozwój mikroinstalacji PV w gospodarstwach domowych. Był on uzupełniany przez inne instrumenty wsparcia, takie jak programy „Czyste Powietrze”, „Energia dla Wsi” oraz fundusze europejskie skierowane do przedsiębiorstw, jednak to właśnie „Mój Prąd” pozostawał kluczowym mechanizmem wsparcia fotowoltaiki. W 2025 r. NFOŚiGW wypłacił w ramach programu ponad 650 mln zł dotacji na instalacje PV oraz urządzenia zwiększające autokonsumpcję energii. Łącznie, uwzględniając wszystkie edycje programu oraz dodatkowe środki z programu FEnIKS (w tym działanie 2.2 „Rozwój OZE”), na rozwój mikroinstalacji fotowoltaicznych przeznaczono ponad 5 mld zł.

- **Program „Czyste Powietrze”**

Istotnym uzupełnieniem wsparcia dla fotowoltaiki w 2025 roku był program „Czyste Powietrze”, który – choć ukierunkowany przede wszystkim na poprawę efektywności energetycznej budynków i wymianę źródeł ciepła – nadal odgrywał ważną rolę w finansowaniu mikroinstalacji PV. W 2025 r. podpisano 20 557 umów obejmujących instalacje fotowoltaiczne, a łączna kwota wypłat przekroczyła 5,2 mld zł.

Dzięki połączeniu inwestycji w fotowoltaikę z termomodernizacją budynków i modernizacją systemów grzewczych, program ten umożliwiał osiąganie trwałych efektów energetycznych oraz znaczną redukcję zapotrzebowania na energię końcową. Fotowoltaika stanowiła tym samym integralny element kompleksowych projektów modernizacyjnych realizowanych przez gospodarstwa domowe.

- **Program „Energia dla Wsi”**

Kolejnym istotnym instrumentem wsparcia był program „Energia dla Wsi”, skierowany do rolników i spółdzielni energetycznych lub jej członków. Program ten, finansowany ze środków Funduszu Modernizacyjnego umożliwiał dofinansowanie inwestycji w instalacje fotowoltaiczne, turbiny wiatrowe, biogazownie i elektrownie wodne.

W 2025 roku zakończono drugi nabór wniosków, w ramach którego złożono 248 wniosków o dofinansowanie, opiewających łącznie na kwotę blisko 1,68 mld zł. Program odegrał istotną rolę w rozwoju energetyki rozproszonej na obszarach wiejskich, zwiększając samowystarczalność energetyczną gospodarstw rolnych oraz ograniczając koszty prowadzenia działalności rolniczej.

- **Fundusz Wsparcia Energetyki**

Finansowanie projektów fotowoltaicznych realizowane było również poprzez Fundusz Wsparcia Energetyki, który koncentruje się na strategicznych inwestycjach infrastrukturalnych. W 2025 roku podpisano dwie umowy na realizację farm fotowoltaicznych o łącznej wartości 475 mln zł. Dodatkowo, w 2026 roku zawarto kolejne dwie umowy o wartości 559 mln zł, co wskazuje na utrzymującą się dynamikę wsparcia dla dużych instalacji PV. Jednocześnie część wniosków pozostaje w trakcie oceny, co oznacza możliwość dalszego zwiększenia liczby realizowanych projektów oraz wartości zaangażowanych środków publicznych. Fundusz ten pełni istotną rolę w dywersyfikacji

struktury krajowej produkcji energii oraz zwiększaniu udziału wielkoskalowej fotowoltaiki w miksie energetycznym.

3. Jakie zmiany w systemie wsparcia wprowadzono w 2024 roku i jakie są planowane na 2025 rok?

Ministerstwo Klimatu i Środowiska wprowadziło w latach 2024-2025 następujące zmiany w systemie wsparcia.

- **Ustawa z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2024 poz. 1847).**

W 2024 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska przeprowadziło prace legislacyjne nad ustawą z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2024 poz. 1847), która weszła w życie 28 grudnia 2024 r. Ustawa ta wprowadziła istotne zmiany w systemie rozliczeń net-billing, mające na celu zwiększenie jego atrakcyjności i opłacalności dla prosumentów.

Na mocy wprowadzonych przepisów prosumenci rozliczani według miesięcznej rynkowej ceny energii (RCEm) do dnia 30 czerwca 2024 r., po wejściu w życie ustawy, powrócili do tego sposobu rozliczeń. Jednocześnie umożliwiono prosumentom wybór alternatywnego modelu rozliczeń opartego na rynkowej cenie energii elektrycznej (RCE) obowiązującej w okresach niezbilansowania, po złożeniu stosownego oświadczenia do sprzedawcy energii.

Dodatkową zachętą do zmiany sposobu rozliczeń jest zwiększenie poziomu zwrotu za wprowadzoną do sieci energię elektryczną w okresie kolejnych 12 miesięcy (tzw. nadpłaty) do 30 %.

W przypadku pozostania przy dotychczasowym modelu (RCEm), wysokość zwrotu nadpłaty nie ulegnie podwyższeniu i będzie wynosić do 20% wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w danym miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy zwrot nadpłaty.

Ustawa wprowadziła również modyfikację mechanizmu rozliczeń dla wszystkich prosumentów funkcjonujących w systemie net-billing. Polega ona na zwiększeniu wartości depozytu prosumenckiego poprzez zastosowanie współczynnika korekcyjnego 1,23 oraz przypisaniu tej wartości do konta prosumenckiego w kolejnym miesiącu kalendarzowym. Rozwiązanie to ogranicza różnicę pomiędzy wartością energii zapisywaną na depozycie a ceną energii pobieranej z sieci.

Wprowadzone zmiany zwiększyły opłacalność funkcjonowania w systemie net-billing oraz poprawiły ekonomikę inwestycji w mikroinstalacje OZE. Jednocześnie umożliwienie wyboru sposobu rozliczeń pozwala prosumentom na lepsze dopasowanie modelu do własnego profilu zużycia energii, co sprzyja optymalizacji kosztów i zwiększeniu korzyści z produkcji energii na potrzeby własne.

- **Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UD332)**

W zakresie wsparcia rozwoju energetyki prosumenckiej w 2025 r. prowadzone były prace legislacyjne nad projektem ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UD332). Obecnie projekt znajduje się na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów.

W celu zapewnienia stabilnego rozwoju energetyki prosumenckiej zaproponowano modyfikację art. 7 ust. 8d¹² ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z projektowanymi zmianami, w przypadku przyłączenia mikroinstalacji wyposażonej w magazyn energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej, moc magazynu nie będzie wliczana do mocy

zainstalowanej mikroinstalacji, pod warunkiem spełnienia dwóch kryteriów. Po pierwsze, moc magazynu energii nie może przekraczać 2,2-krotności mocy zainstalowanej mikroinstalacji (obecnie limit ten odpowiada mocy mikroinstalacji). Po drugie, łączna moc wprowadzana do sieci przez mikroinstalację wraz z magazynem energii musi być niższa niż moc zainstalowana elektryczna mikroinstalacji.

Celem tej zmiany jest umożliwienie prosumentom instalowania magazynów energii o większej mocy, co przełoży się na wzrost poziomu autokonsumpcji energii elektrycznej. W praktyce rozwiązanie to powinno ograniczyć wprowadzaną ilość energii oddawanej do sieci w okresach nadpodaży oraz zmniejszyć zapotrzebowanie na energię pobieraną z sieci w czasie niskiej produkcji, przyczyniając się tym samym do odciążenia systemu elektroenergetycznego.

Szacuje się, że w przypadku, gdy 20% nowych prosumentów w systemie net-billing zdecyduje się na montaż magazynów energii elektrycznej o mocy maksymalnie 2,2 mocy mikroinstalacji, maksymalna łączna moc przyłączonych magazynów może osiągnąć około 3,7 GW do końca 2029 r. W scenariuszu zamontowania magazynów przez nowych prosumentów, którzy przystąpią do systemu net – billing, wartość ta w 2029 r. mogłaby wynieść nawet 18,3 GW, co oznaczałoby wzrost mocy zainstalowanej domowych magazynów energii o około 10 GW w ciągu pięciu lat.

Projekt ustawy przewiduje również rozwiązania mające na celu zwiększenie przejrzystości rozliczeń energii elektrycznej. W szczególności zaproponowano ujednoczenie i doprecyzowanie zakresu informacji prezentowanych prosumentom na fakturach przez sprzedawców energii, tak aby umożliwić pełną i czytelną identyfikację ilości energii wprowadzonej do sieci oraz z niej pobranej.

Dodatkowo projekt reguluje kwestie końcowego rozliczenia depozytu prosumenckiego w przypadku zmiany sprzedawcy energii. Wprowadzane przepisy zobowiązują dotychczasowego sprzedawcę do zwrotu ewentualnej nadpłaty w terminie nie późniejszym niż do końca miesiąca następującego po zmianie sprzedawcy lub w terminie rozliczenia końcowego. Rozwiązanie to porządkuje dotychczas nieuregulowane zasady rozliczeń oraz eliminuje problem braku możliwości przeniesienia środków pomiędzy sprzedawcami energii.

4. Jakie działania podejmuje rząd, aby rozwiązać problemy związane z:

1) Przeciążeniem sieci elektroenergetycznych spowodowanym rozwojem fotowoltaiki.

Rząd RP podejmuje szereg działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska, koncentrując się zarówno na inwestycjach infrastrukturalnych, jak i zmianach regulacyjnych. Należy jednak zauważyć, że problem tzw. redysponowania nierynkowego, czyli ograniczeń w produkcji energii z instalacji fotowoltaicznych na polecenie operatorów, wynika obecnie w większym stopniu z uwarunkowań bilansowych i braku elastyczności systemu elektroenergetycznego, niż stricte z uwarunkowań sieciowych. W praktyce oznacza to, że ze względu na techniczne ograniczenia pracy systemu elektroenergetycznego, nie zawsze możliwe jest wyłączenie części jednostek konwencjonalnych (generacja ciepła i minima techniczne). Jednocześnie z powodu niewystarczających wciąż mocy magazynowania energii i ciepła, brak jest możliwości zagospodarowania lub eksportu nadwyżek energii.

Z kolei na poziomie sieci dystrybucyjnych nadal występują ograniczenia o charakterze technicznym. W szczególności dochodzi do wyłączeń mikroinstalacji OZE w sytuacji, gdy lokalna infrastruktura nie jest w stanie odebrać wyprodukowanej energii ani przekazać jej na wyższe poziomy napięcia.

W odpowiedzi na te wyzwania realizowany jest szeroko zakrojony program modernizacji sieci elektroenergetycznych, obejmujący zarówno sieci przesyłowe, jak i dystrybucyjne.

Operatorzy systemów elektroenergetycznych planują znaczące nakłady inwestycyjne, których celem jest zwiększenie możliwości przyłączeniowych oraz poprawa zdolności odbioru energii z rosnącej liczby instalacji fotowoltaicznych. Równolegle prowadzone są działania modernizacyjne na poziomie lokalnym, takie jak rozbudowa transformatorów, zwiększanie przekrojów linii czy wdrażanie rozwiązań ograniczających wzrost napięcia w sieci.

Istotnym elementem działań są również zmiany legislacyjne. Przygotowana nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne (ustawa z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw) wprowadza reformę procesu przyłączania do sieci, w tym uproszczenie procedur, zwiększenie przejrzystości oraz lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury. Kluczowe rozwiązania obejmują m.in. rozszerzenie mechanizmu tzw. cable pooling, cyfryzację procesu przyłączeniowego, wprowadzenie publicznych platform informacyjnych o dostępnych mocach przyłączeniowych oraz mechanizmy przeciwdziałające potencjalnemu blokowaniu mocy przyłączeniowej przez inwestorów.

Równolegle rozwijane są instrumenty zwiększające elastyczność systemu elektroenergetycznego, w tym wsparcie dla magazynów energii i ciepła, inteligentnych liczników oraz usług zarządzania popytem (DSR). Działania te mają na celu lepsze bilansowanie systemu, ograniczenie lokalnych nadwyżek produkcji oraz zmniejszenie skali redysponowania nierynkowego.

Należy również podkreślić, że obecna rola jednostek konwencjonalnych, w tym elektrowni węglowych, wynika przede wszystkim z wymogów bezpieczeństwa pracy systemu elektroenergetycznego oraz obowiązujących mechanizmów rynkowych, a nie z ich uprzywilejowania. Jednocześnie kierunki polityki unijnej wskazują na rosnące znaczenie elastyczności systemu, obejmującej m.in. magazyny energii, DSR czy technologie wodorowe.

W tym kontekście prowadzone są prace na poziomie Unii Europejskiej nad wspólną metodologią oceny potrzeb elastyczności systemów elektroenergetycznych. Ich wyniki będą stanowić podstawę do dalszego kształtowania krajowych polityk energetycznych oraz mechanizmów wsparcia dla technologii zwiększających elastyczność.

Wszystkie powyższe działania – inwestycyjne, regulacyjne i systemowe – mają na celu ograniczenie przeciążeń sieci elektroenergetycznych oraz stworzenie warunków do dalszego, bezpiecznego rozwoju fotowoltaiki w Polsce.

2) Spadkiem opłacalności inwestycji w fotowoltaikę w wyniku zmiany systemu rozliczeń (przejście z systemu opustów na tzw. net-billing).

Wprowadzenie systemu net-billing było bezpośrednim rezultatem dostosowania polskiego prawa do wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944, która określa zasady funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej.

Dyrektywa ta wymaga, aby rozliczenia energii były zgodne z rynkowym podejściem, co w praktyce wyklucza stosowanie systemu net-metering. Zgodnie z przepisami dyrektywy, celem jest stworzenie mechanizmów wspierających racjonalne gospodarowanie energią, w szczególności przez zachęcanie prosumentów do autokonsumpcji i zarządzania zużyciem w sposób, który odciąża sieć w godzinach szczytu.

System net-billing wspiera te rozwiązania, gdyż opiera się na wartościowym rozliczeniu energii wprowadzonej do sieci, co motywuje prosumentów do dostosowania mocy instalacji do rzeczywistego zapotrzebowania na energię elektryczną, zamiast nadmiernego przewymiarowania mikroinstalacji. System net-billing oferuje liczne korzyści dla rynku

energetycznego i samych prosumentów, szczególnie w kontekście dążenia do wyższej autokonsumpcji energii.

Dzięki temu system elektroenergetyczny jest bardziej elastyczny, a lokalne sieci są mniej przeciążone. Net-billing motywuje prosumentów do magazynowania nadwyżek energii oraz do przesunięcia ich zapotrzebowania na godziny pozaszczytowe, co zmniejsza potrzebę importu energii w godzinach szczytowego obciążenia i pomaga utrzymać stabilność cen.

Rynek fotowoltaiki w Polsce rozwija się bardzo dynamicznie. Liczba prosumentów wzrosła z około 51 tysięcy w 2019 roku do ponad 1,6 miliona aktywnych użytkowników pod koniec 2025 roku, co wskazuje, że sektor osiągnął skalę, w której masowe dotowanie instalacji PV nie jest już warunkiem koniecznym dla jego dalszego rozwoju.

Tak szybki wzrost liczby mikroinstalacji nie jest jednak równoważony przez równie szybki wzrost powierzchni magazynowania energii i ciepła, co powoduje okresowe zwiększenie obciążeń dla systemu elektroenergetycznego.

W związku z tym Ministerstwo Klimatu i Środowiska koncentruje swoje działania na rozwiązaniach zwiększających autokonsumpcję energii wytwarzanej przez prosumentów, co przekłada się na znaczną poprawę opłacalności mikroinstalacji. Kluczowym działaniem w tym zakresie jest przygotowanie i uruchomienie programu wspierającego inwestycje w magazyny energii. Wprowadzenie takiego programu stanowić będzie naturalne przejście od etapu dynamicznego wzrostu rynku fotowoltaiki do etapu jego stabilizacji i modernizacji, w którym kluczowe znaczenie ma zwiększenie elastyczności systemu energetycznego.

Ministerstwo oraz Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej prowadzą prace nad rozwiązaniami systemowymi, które mają zwiększyć przewidywalność mechanizmów wsparcia. Możliwości wdrażania takich działań zależą jednak od dostępnych źródeł finansowania, w szczególności środków unijnych i krajowych, co sprawia, że harmonogramy naborów oraz poziomy wsparcia mogą ulegać zmianom.

3) Ograniczonym dostępem do kredytów i programów wspierających inwestycje w odnawialne źródła energii.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie potwierdza ograniczonego dostępu do kredytów i programów wspierających inwestycje w odnawialne źródła energii.

Rząd realizuje programy wspierające inwestycje w odnawialne źródła energii, wśród których do najważniejszych należą:

- **Mój Prąd 6.0:** Program dotacji dla osób fizycznych na mikroinstalacje fotowoltaiczne, magazyny energii i ciepła, z budżetem z KPO.
- **Czyste Powietrze:** Program kompleksowej termomodernizacji, umożliwiający dofinansowanie do wymiany pieców, ocieplenia budynku, fotowoltaiki oraz pomp ciepła.
- **Energia dla wsi:** Wsparcie dla rolników i przedsiębiorców rolnych na budowę instalacji fotowoltaicznych, wiatrowych, biogazowni oraz magazynów energii.
- **Moje Ciepło:** Dotacje na pompy ciepła, w domach jednorodzinnych.
- **Kredyt ekologiczny FENiKS:** Program Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027 dla przedsiębiorców na modernizację infrastruktury energetycznej oraz rozwój instalacji OZE.
- **Magazyny energii z Funduszu Modernizacyjnego:** Programy wspierające zwiększenie autokonsumpcji energii i stabilność sieci.

Poza wyżej wymienionymi programami wsparcia, funkcjonują w Polsce systemy wsparcia operacyjnego w postaci: taryf gwarantowanych FIT (Feed-in-Tariff), dopłat do ceny rynkowej FIP (Feed-in-Premium) oraz aukcji OZE. Są to główne mechanizmy regulacyjne w Polsce, mające na celu wspieranie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł.

System FIT

System taryf gwarantowanych Feed-in-Tariff (FIT) polega na zapewnieniu wytwórcom energii elektrycznej z OZE stałej, gwarantowanej ceny zakupu energii przez określony czas, niezależnie od bieżących wahań cen rynkowych. Mechanizm ten skierowany jest przede wszystkim do najmniejszych wytwórców energii elektrycznej, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 200 kW.

Cechą charakterystyczną systemu FIT jest pełne ograniczenie ryzyka rynkowego po stronie wytwórcy, gdyż całość wyprodukowanej energii elektrycznej sprzedawana jest po odgórnie określonej stawce, a wytwórca nie ponosi kosztu bilansowania i może oprzeć się na sprzedawcy zobowiązanym w zakresie odkupu energii elektrycznej. Rozwiązanie to ma na celu ułatwienie rozwoju rozproszonej energetyki odnawialnej, zwiększenie udziału lokalnych producentów energii oraz wsparcie nowych inwestorów, którzy nie posiadają doświadczenia w funkcjonowaniu na rynku energii elektrycznej.

System FIP

System dopłat do ceny rynkowej Feed-in-Premium (FIP) stanowi mechanizm pośredni pomiędzy gwarantowanymi taryfami a pełnym funkcjonowaniem na rynku energii. W tym modelu wytwórca energii z OZE sprzedaje energię elektryczną bezpośrednio na rynku, uzyskując cenę rynkową, a następnie otrzymuje premię (dopłatę) wyrównującą różnicę pomiędzy ceną rynkową a wcześniej ustaloną ceną referencyjną.

System FIP zachęca wytwórców do aktywnego uczestnictwa w rynku energii, jednocześnie ograniczając ryzyko nadmiernych wahań cenowych.

Mechanizm ten skierowany jest głównie do małych i średnich instalacji OZE o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, które są już zdolne do samodzielnego funkcjonowania na rynku, ale nadal wymagają częściowego wsparcia w celu zapewnienia stabilności finansowej inwestycji.

Zastosowanie systemu FIP sprzyja stopniowej integracji odnawialnych źródeł energii z rynkiem energii elektrycznej, zwiększając konkurencję i poprawiając elastyczność systemu elektroenergetycznego.

Aukcyjny system wsparcia (Aukcje OZE)

Najbardziej kompleksowym mechanizmem wsparcia operacyjnego w Polsce pozostaje system aukcyjny OZE. W jego ramach wytwórcy energii odnawialnej konkurują między sobą, składając oferty sprzedaży energii elektrycznej po określonej cenie. Aukcje organizowane są przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki a ich wolumen i technologie objęte wsparciem są określone przez Radę Ministrów w dedykowanym rozporządzeniu.

Wytwórcy, którzy wygrywają aukcje, uzyskują prawo do wsparcia w postaci gwarancji ceny energii elektrycznej przez okres do 15 lat w oparciu o dwustronny kontrakt różnicowy. Znacząco zwiększa to tzw. „bankowalność” projektów i umożliwia ich finansowanie przy optymalnym udziale środków prywatnych.

Mechanizm aukcyjny pozwala na kontrolę kosztów wsparcia po stronie państwa, gdyż konkurencja cenowa pomiędzy wytwórcami prowadzi do obniżania oferowanych stawek, a jednocześnie wprowadza różnicowy kontrakt dwustronny, gdzie to wytwórca zwraca

różnicę, gdy ceny na rynkach są wyższe od złożonej oferty. Jednocześnie system ten umożliwi realizację długoterminowych celów polityki energetycznej poprzez precyzyjne sterowanie rozwojem poszczególnych technologii OZE.

Systemy FIT, FIP oraz aukcje OZE stanowią komplementarny zestaw instrumentów regulacyjnych, umożliwiających wsparcie odnawialnych źródeł energii na różnych etapach rozwoju i w różnych skalach działalności. Ich funkcjonowanie przyczynia się do zwiększenia udziału OZE w krajowym miksie energetycznym, poprawy bezpieczeństwa energetycznego, redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz realizacji zobowiązań wynikających z polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej.

5. Czy rząd planuje wsparcie dla prosumentów w zakresie magazynowania energii, aby poprawić efektywność instalacji fotowoltaicznych i zwiększyć stabilność energetyczną gospodarstw domowych oraz małych firm?

W 2025 roku Ministerstwo Klimatu i Środowiska realizowało działania w ramach Priorytetu Rządu RP P31 *Zwiększenie liczby przydomowych magazynów energii z 50 tys. do 200 tys. do końca 2027 roku*, którego celem jest zwiększenie efektywności energetycznej instalacji prosumenckich poprzez rozwój przydomowych systemów magazynowania energii. Projekt ten ma na celu podniesienie poziomu autokonsumpcji energii wytwarzanej z mikroinstalacji OZE, co przyczyni się do odciążenia sieci elektroenergetycznej, zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego oraz lepszego wykorzystania lokalnych zasobów energii odnawialnej. Zgodnie z założeniami Priorytetu P31 liczba przydomowych magazynów energii ma osiągnąć 200 tys. do końca 2027 r.

Do końca 2025 r. zainstalowano ponad 112 tys. takich magazynów a obecne tempo instalacji wynosi średnio ok. 8 tys. urządzeń miesięcznie, co wskazuje na możliwość realizacji celu już w 2026 roku. MKiŚ na bieżąco monitoruje rozwój rynku prosumenckiego, a także identyfikuje potencjalne bariery jego dalszego rozwoju. Powyższe działania prowadzone w latach 2024-2025 są odpowiedzią na potrzeby ewaluacji tego sektora, a ich wdrożenie wpłynie na zwiększenie opłacalności rozliczeń w systemie net-billing, a także efektywną współpracę prosumentów ze spółkami obrotu i operatorami systemu dystrybucyjnego.

Program „Mój Prąd” to kluczowy instrument wspierający rozwój energetyki prosumenckiej w Polsce. W ostatnich edycjach jego zakres został rozszerzony o dofinansowanie przydomowych magazynów energii elektrycznej oraz magazynów ciepła, co miało na celu zwiększenie autokonsumpcji energii wytwarzanej w instalacjach fotowoltaicznych oraz poprawę bilansowania systemu. Wsparcie mogło wynosić do 50% kosztów kwalifikowanych tj. maksymalnie do 16 tys. zł w przypadku magazynów energii elektrycznej oraz do 5 tys. zł dla magazynów ciepła. Przewidziano również możliwość uzyskania dodatkowego dofinansowania na falowniki hybrydowe lub systemy zarządzania energią (EMS).

Zgodnie z zasadami Programu, od 1 sierpnia 2024 r. montaż magazynu energii jest obowiązkowy dla nowych prosumentów rozliczających się w systemie net-billing. Rozwiązanie to wpisuje się w działania mające na celu poprawę stabilności pracy systemu elektroenergetycznego oraz zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego gospodarstw domowych. Po zakończeniu programu „Mój prąd 6.0”, w dniu 30 marca 2026 r. uruchomiono nowy, obejmujący rozwiązania przejściowe i warunki wsparcia takie same

jak w Programie „Mój Prąd 6.0”, nabór wniosków finansowany z Krajowego Planu Odbudowy¹, z łączną alokacją na poziomie 0,335 mld zł.

Kolejne planowane nabory planowane są do finansowania ze środków Funduszu Modernizacyjnego² z łączną alokacją wynoszącą około 1 mld zł. Wsparcie będzie dostępne dla prosumentów rozliczających się zarówno w systemie net-billing, jak i net-metering, spełniających kryteria określone w programach, w tym m.in. posiadających mikroinstalacje OZE i wykorzystujących energię na własne potrzeby.

Nabór wniosków w części finansowanej z Funduszu Modernizacyjnego planowany jest do ogłoszenia w następnej kolejności. Obejmie on bezzwrotne dotacje dla osób fizycznych posiadających status prosumenta, czyli dysponujących mikroinstalacją odnawialnego źródła energii podłączoną do sieci i produkującą energię na własne potrzeby – w wysokości do 16 tys. zł dla magazynów energii w systemie net - billing oraz 8 tys. zł dla magazynów w systemie net - metering.

Dodatkowym mechanizmem wsparcia pozostaje ulga termomodernizacyjna, pozwalająca odliczyć wydatki poniesione m.in. na instalacje fotowoltaiczne oraz magazyny energii w budynkach już użytkowanych w wysokości do 53 tys. zł na podatnika lub 106 tys. zł na małżonków.

6. Ile środków zostało przeznaczonych lub planowanych na wsparcie fotowoltaiki w województwie lubelskim, które wciąż wymaga większych nakładów na rozwój infrastruktury energetycznej?

W ramach programu „Mój Prąd” – części 1 (2021-2023) oraz części 3 (2024-2027) – NFOŚiGW wypłacił dotychczas mieszkańcom woj. lubelskiego prawie 303 mln zł, a w 2025 r. WFOŚiGW zawarł 3 umowy o udzielenie dotacji na montaż, rozbudowę instalacji fotowoltaicznych na łączną kwotę prawie 250 tys. zł.

Dodatkowo WFOŚiGW udzielał niskooprocentowanych pożyczek. W 2025 r. zawarto 4 umowy o łącznej wartości ponad 378 tys. zł, a łączna kwota środków wypłaconych beneficjentom z tytułu pożyczek (także z lat wcześniejszych) wyniosła ponad 1,1 mln zł.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM.

¹ <https://przydomowemagazyny.gov.pl/>

² <https://przydomowemagazyny.gov.pl/pme-czesc-2-z-fm/>